

הרחת הבשמים משיבה נפשו של אדם שלא יצטער

בְּגִין דָּא כִּד נִפְק שִׁבְתָּא, בְּעֵי לְאַרְחָא בְּבוֹסְמִין לפיכך
 כאשר יוצאת השבת צריך להריח בשמים, **לְאַתֵּי־שְׂבָא נִפְשִׁיהּ**
בְּהֵוּא רִיחָא, כדי שתתישב נפשו של האדם באותו הריח ולא יהיה יותר מידי
 בצער **עַל הַהוּא רִיחָא עֲלָאָה קְדִישָׁא דְאַסְתִּלְק מִיְנָה** על
 אותה הרוח קדושה יתירה שנתוספה בו בשבת ועכשיו הסתלקה ממנו ויש צער בזה.

הריח המעולה לברך עליו במוצאי שבת הוא הדס משולש

וְהַהוּא רִיחָא מְעֻלָּיָא דְבוֹסְמִין אִיהוּ הַדָּס והריח המעולה לברך
 עליו ברכת הבשמים ולהריח בו הוא של ההדס וצריך שיהיה הדס משולש ולא
 שוטה כמ"ש החסד לאברהם. **דְּהָא קִיּוּמָא דְאַתָּר קְדִישָׁא**
דְּנִשְׁמַתִּין נִפְקִין מִיְנָהּ, לפי שהקיום של המקום הקדוש שממנו הנשמות
 יוצאות דהיינו המלכות **הַדָּס אִיהוּ** הוא הדס שעליו משולשים והוא רומז לחג"ת
 דז"א המאירים במלכות. **וְדָא אִיהוּ קִיּוּמָא דְנִפְשָׁא, בְּנִוּוּנָא**
דְּלַעִילָא וגם בעוה"ז ההדס הוא קיום הנפש כי הנפש היא כנגד המלכות שלמעלה,
לְאַתֵּי־קִיּוּמָא מֵהֵוּא עֲרֻטוּלָא דְאַשְׁתְּאַרְת והנפש מתיישבת
 ומתקיימת בריח ההדס לאחר שנשארה בעירום כשנסתלק ממנה אותו הרוח יתירה.

כמו אדה"ר שנתישבה רוחו גם אנו במוצאי שבת מברכים על ההדס שהוא קיום הנפש

כַּד נָפַק שַׁבְּתָא הואיל וחטא אדם הראשון היה ביום שישי ואם היתה מסתלקת ממנו הנפש מיד היתה מנוחת השבת גרועה לכן המתין לו הקב"ה עד צאת השבת כשיצאה השבת נסתלק ממנו הלבושים של גן עדן העליון (רמ"ק), **אֶת־לִבְשׁ אָדָם, בְּאֵינוֹן לְבוּשֵׁי־ן דְּגַנְתָּא דְּעֵדֶן דְּאֶרְעָא, דְּסֻלְקִין רִיחִין וְבוּסְמִין,** ואז נתלבש האדם באותם הלבושים של גן עדן התחתון המעלים ריחות טובים ובשמים **לְקַיְמָא נַפְשִׁיהּ, עַל הַהוּא רוּחָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה יְקִירָא דְאַסְתְּלַק מִנִּיהּ** כדי ליישב רוחו ונפשו על אותה רוח הקדושה מעולה ויקרה שהסתלקה ממנו. **וְהַדָּס אִיהוּ קְיוּמָא דְנַפְשָׁא וְדָאִי.** ולכן גם אנו במוצאי שבת מברכים על ההדס שהוא קיום הנפש ודאי **בְּגִוּוֹנָא עֲלָאָה, דְּאֶתְקַיְמָא קְיוּמָא דְנַפְשָׁא** [קמח] וכעין מה שלמעלה שהנפש שהיא המלכות מתיישבת ומתקיימת בחג"ת דז"א הרמוז בהדס משולש.

אור הרשב"י

שהבינה מקננא בכורסייא, ושם מקור ומחצב הנשמה דבריאה בענין שהרית העיקרי לנשמה להתקיים בה בהרית ריח מקורה, וההדס ממקורה כנוכר.

[קמח] כתב הרמ"ק: והיינו הבינה עומד בין ההדסים שהם ג' אבות ג' בדי הדס שיוצאים ממנה. והנשמות מקורן העליון מהבינה. וכן סוד כסא הכבוד היא נקראת הדס מפני

הלימוד היומי

ומבאר ענין הנשמה יתירה המתוספת בשבת

הַהוּא רוּחָא עֲלָאָה דְנִחִית עֲלֵיהּ דְבַר נָשׁ בְּחֵדוּ אֹתָהּ הַרוּחַ
 יתירה עליונה שזורדת ושורה על האדם בשבת בשמחה, וְחֵדִי לְנַפְשִׁיהָ
 ומשמחת את נפשו, כְּדִין קִיּוּמָא נַפְשָׁא דְבַר נָשׁ, כְּגִוּוּנָא
 דְעֲלָמָא דְאֲתִי, דְזֻמִּין (דף ר"ט ע"א) לְאֲתֵהֱנָא מִנִּיהּ, אז עומדת
 נפש האדם כמו שהיא עתידה להתענג ולהנות בעולם הבא כְּמָה דְבַר נָשׁ,
 אֲהֵנִי לְהֵאִי רוּחָא בְעֲלָמָא דָּא. וכמו שהאדם נתן הנאה לאותה הרוח
 בעולם הזה במאכל ומשתה ומלבושי כבוד ומה שמחדש בדברי תורה הֵכִי הַהוּא
 רוּחָא אֲהֵנִי לִיהּ לְבַר נָשׁ, לְעֲלָמָא דְאֲתִי, כך גם אותה הרוח
 נותנת הנאה לאדם לעולם הבא דְכֵתִיב, כַּמֶּשׁ (ישעיה נח) אֲזַ בעולם הבא
 תִּתְעַנְּג עַל יְהוָה כִּי הִבִּינָה הִיא בַחֲיִנַת הַעוֹה"ב שְׁהוּא עַל הוִי"ה שְׁהוּא ז"א
 (דמ"ש"א) וְגו'. וְכֵתִיב וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ [קמז]. כְּמָה
 דְבַר נָשׁ, רֵוִי לְהַהוּא עֲנֻנָּא, וְאֲהֵנִי לִיהּ כְּמוֹ שְׁהָאֲדָם מְרוּה אֲת
 הַעוֹנֵג הַהוּא לְרוּחוֹ וּמֵהֵנָּה לֵה, הֵכִי נְמִי אִיהוּ רֵוִי לִיהּ לְעֲלָמָא
 דְאֲתִי. כך גם אותה הרוח מרוה אותו לעולם הבא ומהנה אותו כְּדִין כַּד בַּר
 נָשׁ זָכִי, וְאַשְׁלִים שְׁלִימוֹ דִּיקְרָא דְשִׁבְתָּא כְּדִקְאֲמָרְן וְאז

אור הרשב"י

כלומר צ"ח אחד צח"ת שתיים הרי יחד שלש
 בחינות אלו שהם בינה תפארת ומלכות (אור
 יקר).

[קמז] וענין צחצחות הוא ענין סוד הענג, כי
 ענג הוא ר"ת ערן נהר נן. שהם סוד בינה
 תפארת ומלכות, וסוד נשמה רוח ונפש, והוא
 גם ביאור מילת צחצחות נומריקון צ"ח צח"ת

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כאשר אדם זוכה ומשלים בשלימות את כבוד השבת כמו שאמרנו, **קִדְּשָׁה בְּרִידְךָ** הוא **קִדְּשָׁה עֲלֵיהָ וְאָמַר** הקב"ה קורא עליו ואומר, (ישעיה מט) **וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּדַדְתָּ אֶתְפָּאֵר** כאדון המתפאר בעבדו
הנאמן.

קָם רַבִּי אַבְא, וּשְׂאֵר חַבְרַיִיא, וְנִשְׁקוּ רֵישֵׁיהּ. קמו רבי אבא ושאר החברים ונשקו את ראשו של רבי יצחק **בְּכוּ** מרוב שמחתם **וְאָמְרוּ, וּפָאָה חוּלְקָנָא דְאַרְחָא דָּא זְמִין קִדְּשָׁה בְּרִידְךָ הוּא לְקַבְּלָן** אשרי חלקנו שהזמין לנו הקב"ה דרך זו לנגדנו. **אָמַר רַבִּי אַבְא, לִי זְמִין קִדְּשָׁה בְּרִידְךָ הוּא אַרְחָא דָּא, בְּגִין לְאַתְחַבְּרָא עִמְכוּן.** לי הזמין הקב"ה דרך זו כדי להתחבר עמכם **וּפָאָה אֵיהּ חוּלְקִי, דְּזַכִּינָא לְאַרְחָא דָּא** אשרי חלקי שזכיתי לדרך זו.

רבי אבא ראה אור אחד שנחלק לשלושה אישות, והבין שאלו רבי הייא רבי יצחק ורבי יוסי

אָמַר לְהוּ אַמַר להם רבי אבא, אֵימָא לְכוּ מַה דְּחַמִּינָא אומר לכם מה שראיתי, **יֹמָא דָּא נַפְקָנָא לְאַרְחָא** היום הזה שיצאתי לדרך, **וְחַמִּינָא נְהוּרָא תְּדָא, וְאַתְּפִלַּג לְתַלְתָּ גְהוּרִין** וראיתי אור אחד המתחלק לשלושה אורות, **וְאִזְלוּ קַמָּאי, וְאַתְּטַמְרוּ** והלכו האורות לפני ושוב נתכסו ונעלמו. **וְאֵמִינָא וְדָאי שְׂכִינְתָּא חַמִּינָא, וּפָאָה חוּלְקִי.** וסברתי כי ודאי ראיתי את השכינה אשרי חלקי **וְהִשְׁתָּא** ועכשיו אני מבין **אֵינְוִן**

הלימוד היומי